

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: EPIGRAMMER

Citation: Aarestrup, Emil: "EPIGRAMMER", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare02val-shoot-workid60576.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

EPIGRAMMER

BOYES DIGTE.

Malm - siges - er i hans Basun:
Mig klinger den bestandig som Cattun.

HAUCHS HELTE.

De Helte paa Cothurner? Pokker!
De gaae jo ei engang paa Sokker.

ØHLENSCHLÆGER.

Gud ham og hans Begeistring skiærme!
Til ham jeg end bestandig haaber;
Thi der er flere Kræfter i hans Bærme,
End i de andres Første-Draaber.

L. HEIBERG.

Al Ære værd er - -s Poetik,
Men intet mod et af hans Frues Blik.

ANDERSEN.

Hans er en grumme flau Maneer
Men yderst yndet, som du seer.

63

INGEMANS ROMANER.

Tidt saaes blandt Nyrenberger-Varer
Lackeerte Riddere med Skræk,
Men med et saadant Sirups Overtræk
Saaes aldrig forhen Træ-Husarer.

MOLBECH.

Gjenvordighed i Elskovs Sager
Har gjort ham bleg og mager,
Og Hjertets lille Lue
Gik ud engang han nøs af Snue.

CHRISTIAN WINTHER.

Ham - Gud give
Jeg kunde naae i det Naive!

HERTZ.

Ved dennes Dirilili jeg med Tullin istemmed:
Gud! hvilken Citharklang fra en Spædlemmet!

DO.

Ja selv hans Qviddens Melodi jeg ærer,
Naar han æsthetiserer og belærer.

Men han kan ogsaa gjø og glamme
Hvo skulde tro, det var den samme!

64

OVERSKOV.

Han fatter for og sætter over -
Der er dog ingen flere Overskover?

GRUNDTVIG.

Apollo rørte dig den Time
Du hørte op at leverrime.

Saaledes peeb de Gamle? Hu!
Saaledes piber man kun nu.

METRIK.

Saadan versificeres? Hør,
Den Ironi er alt for tør.

En saadan Karl og Epigrammer!
Knap Thor kan slaae ham med sin Hammer.

Det var dog et dybsindigt Hum!
Ja, han er ogsaa rædsom dum.

Tag hvis du vil det, tag mit Liv
Men heller end med dit Selskab - med en Kniv.

Den lyseste af sine Sider
Han vender ud som oprømt Grinebider.

65

Hit
Hans Mage til at passe Sit,
Sin Mad, sit Kort, sin Sengetid, sit Snit
Og du har hittet noget ægte Skidt.

See denne Mands høitidelige Stilling;
Saa taus, saa bleg, saa angst for fire Skilling!

En Bonde paa en Herremand
I vore Tide er ei sært
Det venter man
Som noget simpelt revolutionairt -
Din Amor derimod paa Dandserinden
Det river alt utroligt før af Pinden.

Det var en Hexeragout, som vi fik
En Neglerod af Shakespeare, en Vorte af Tieck,
Et Laar af Buffon, af Schubert en Taa,
Og, for ret at det skulde forslaae
En uskyldig Hjerne hældet ovenpaa.

Du byder os en god Tobak;
Men fugt den ei, skjøndt den er tør,

*

I disse Sneeregioner
der findes Alperoser, Knogler -
66 Med Rosenvand og Pølsesnak;
Du er en ussel Parfumeur.

Først var han en Dreng, saa blev han en Laps,
Først drak han en Taar, saa drak han en Snaps
Først sagde han A, saa sagde han B
Først sagde han 2, saa sagde han 3,
Først tænkte han: kryb, saa tænkte han: buk!
Først gav han et Suk, saa gav han et Muk
Først sagde han: dog - saa sagde han: men -
Først lod han sig slaae, saa slog han igjen -
Og for at stige bestandig paa Listen,
Først var han en Jøde, saa blev han en Christen.

Høikam og Laarene af W. Scott
Forstaaer - skjøndt paa sin engelsk noget raat
Hr Bulwer at behandle meget godt.

I Paradiis en Tyrk maa tro sig
Saasnart din Kone aabner Hallen,
Men sendt til Helvede en Christen
Saasnart du bare bukker Skalden.

Jeg har hørt, at man med Vælde
Dig at føre Pidsken saae;
Ingen negter, du kan smælde,
Men lad see, om du kan slaae.

67

Sp. Siig, hvad gjorde for sin Føde
Dette Menneske med Faarehjerne?
Sv. Han bar Baand og Stjerne.
Sp. Hvorfor jorde, da han døde,
Saadan! Frøhuus uden Kjerne?
Sv. For at gjøde.

Trommeslag og Klap og Raaben!
Ak, som Ammen for sin Dolk
For sin vrantne Dreng, med Ranglen,
Leger du for voxne Folk.

Conditorer! Iis og Kager!
Ja det er ei overflødig
Til Avisen til det Bittre
Har man just det Søde nødig.